

Stjernihimmelens utseende är detsamma för Urani invånare som för oss; konstellationerna visa sig under samma figurer. Vi hafva, i kapitlet om Venus, visat, att man, för att kunna märka någon förändring i stjern-perspektivet, måste förflytta sig till en annan sols närhet.

Vissa skriftställare, angelägna om att förlägga helvetet i himlarymden — besynnerliga motsägelse! men hvilket annat medel står väl till buds? — hafva uttalat den åsigten att Saturnus var verldens Bagno; andra hafva tagit kometerna som typer för de ogästfriaste vistelseorterna och hafva gjort dem till de fördömdas stjernor: alla dessa åsigter komma att vidröras under vår granskning af Fantasiens Verldar. Det är besynnerligt, att man ej framkastat dylika förnärmande åsigter om Uranus, som mer än Saturnus förtjenar denna sorgliga benämning, och som skulle erbjuda en solidare grund, än alla kometerna sammanlagda, för funderingar af denna art. För att ej stanna vid en dyster idé, må vi sluta med att höja oss till tanken på naturens makt, på dess outtömliga medel, på dess obegränsade förmåga, genom att tro, att, trots den synbara underlägsenheten hos Uranus och i vilkoren för hans beboelighet, måhända en befolkning, oss öfverlägsen såväl i fysiskt som intellektuelt hänseende, kan lefva på hans yta.
